

РЕШЕНИЕ

№ 5575

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

при участието на секретаря НАТАША П. МЕРЕВА
като разглежда докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело
№ 20211110125900 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45, ал.1 ЗЗД, съединен при условията на евентуалност с обратен иск по чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът ЗАД „Алианц България“ излага, че на 24.05.2016г. при движение по „Околовръстен път“, гр. София, в района на кв. „Бояна“, след бензиностанция „Еко“ водачът на л.а. марка „Шкода“, модел „Октавия“, рег. № СА 2404 ХК, застрахован в ищцовото дружество по имуществена застраховка „Автокасco“, реализира ПТП, като попада в необезопасена и несигнализирана шахта на пътното платно, в резултат на което претърпява имуществени вреди: 2 спукани гуми, 2 увредени джанти и под на купе. Посочва, че на 25.05.2016г. е уведомен за настъпилото застрахователно събитие, във връзка с което е образувал щета № 0300/16/777/502777, извършил е опис и оценка на щетите по автомобила. Поддържа, че уврежданията са отстранени от доверен сервис, за което е заплатил сумата от 1236,18 лв. Допълва, че с писмо, получено от ответника на 19.02.2021г., е поканил последния да удовлетвори регресната му претенция за изплатеното застрахователно обезщетение, което същият не е сторил. По изложените съображения претендира регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществената застраховка в размер на 1236,18 лева, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК ответникът Столична община е депозирал отговор, с който оспорва предявения иск. Оспорва наличието на необезопасена шахта на пътното платно, както и същата да е причината за настъпване на процесното ПТП. Счита, че съставеният протокол за ПТП не се ползва с обвързваща

доказателствена сила, доколкото ПТП не се е осъществило пред актосъставителя, а протоколът не е подписан от представител на Столична община. Оспорва механизма на настъпване на процесното произшествие. Навежда твърдения за допуснато от страна на водача на застрахования при ищеца автомобил нарушение на чл. 20, ал.2 ЗДвП. В тази връзка намира, че ПТП-то е настъпила по негова изключителна вина. Евентуално, прави възражение за съпричиняване. Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на процесния автомобил поради неизпълнение на изискванията на чл. 345, ал.1, т.11 КЗ. Поддържа се, че Столична община е сключила договор за концесия за предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги на нейна територия от 23.12.1999г. със „Софийска вода” АД, с който е предоставила на последното експлоатацията на цялата водоснабдителна мрежа, включително всички съоръжения, прилежащи към нея. Твърди, че „Софийска вода” АД е длъжно да поддържа в изправност процесната шахта. Освен това сочи, че същото има задължение за поддържането на водоснабдителната мрежа и по силата на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4/ 2004г., както и на чл. 198 ЗВ. Твърди, че капаците на шахтите са задължителна част от канализационната система и са собственост на „Софийска вода” АД. С оглед на тези съображения счита, че не е пасивно легитимиран да отговоря по предявения иск. По изложените съображения моли предявеният иск да бъде отхвърлен.

При условията на евентуалност и в срока по чл.219, ал.1 ГПК, Столична община е предявила обратен иск против „Софийска вода“ АД. Твърди, че дружеството не е изпълнило задължението си за поддръжка на процесната шахта, произтичащо от сключения между страните концесионен договор. При условие, че бъде уважен главният иск, моли „Софийска вода“ АД да бъде осъдена да □ заплати тази сума, ведно със законната лихва върху нея.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът по обратния иск „Софийска вода” АД е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Твърди, че не е ясен видът шахта, нито местоположението □. Соци, че при него не е постъпвал сигнал за липсващ или отместен канал на канализационна шахта, както и че не отговаря за поддръжката на дъждоприемните шахти и решетките към тях. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства намира от фактическа и правна страна следното:

По иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД.

Съгласно чл. 411, ал. 1 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата- до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото

определяне.

В случая се претендира отговорност на ответника по чл. 49 ЗЗД, с оглед изложените твърдения, че вредите са настъпили в резултат на противоправното му бездействие да изпълни задължението си да поддържа пътя в необходимото състояние за безопасно преминаване по него, в качеството си на негов стопанин.

По предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже, че в срока на застрахователното покритие на договор за имуществено застраховане вследствие виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът, е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; заявления от него механизъм на настъпване на ПТП и причинната връзка с процесните вреди, както и размера на действителните вреди.

В тежест на ответника е да докаже при установяване на горните факти положителния факт на плащане. По наведеното възражение за съпричиняване в тежест на ответника е да докаже, че застрахованият при ищеца водач с поведението си е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

От представена по делото застрахователна полица № 15-0300/412/5002315 от 01.12.2015г. съдът приема за установено, че между ищеца ЗАД „Алианц България“ и собственика на л. а. „Шкода Октавия“, с рег. № СА 2404 ХК – „Еуратек Финанс“ АД, е възникнало и съществувало валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка на „Сухопътни превозни средства, безрелсови превозни средства“ – Каско, клауза „Пълно Каско“, обективизиран в същата, действащо за времето от 00:00 часа на 28.01.2016г. до 23:59:59 часа на 27.01.2017г., при уговорена застрахователна премия в общ размер 1003,35 евро. В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на ответната страна за липса на валидно правоотношение по договор за застраховка, сключен при Общи условия, вследствие липсата на положен подпис от страните. Точно обратното, от представените преписи от двата документа се установява, че същите са надлежно подписани от застрахованото лице и от застрахователното дружество, с което същите са обективизирали съгласието си за пораждане на облигационна връзка между тях с описаното в договора и ОУ към него съдържание. В подкрепа на извода за наличие на валидно застрахователно правоотношение е и извънсъдебното поведение на самия застраховател - ищец, доколкото след уведомяването му за настъпване на застрахователното събитие на 25.05.2016г. той е извършил заснемане, оглед и е изготвил опис на вредите по процесния автомобил във връзка със заведената пред него щета № 0300/16/777/502777, като е признал и изплатил застрахователно обезщетение в общ размер на 1236,18 лв. за причинените на застрахованото имущество щети. В допълнение следва да се отбележи още, че наличието на действащ застрахователен договор между ЗАД „Алианц България“ и собственика на л.а. „Шкода Октавия“, с рег. № СА 2404 ХК следва и от

представеното и прието по делото извлечение от счетоводна сметка, видно от което пълният размер на застрахователната премия е платен от страна на застрахования на 28.01.2016г.

На следващо място, видно от отбелязването в застрахователния договор от 28.01.2016г. застрахователното покритие по договора обхваща клауза „Пълно Каско“, като по делото се установи и, че същият е сключен при общи условия, с които застрахованото лице се е запознало, приело и получило, съгласно изричното му изявление, обективизирано в подписаната от него застрахователна полица. Именно в общите условия е регламентиран и обхватът на покритите застрахователни рискове, като в чл. 7.1.2 от същите се предвижда, че клауза „Пълно каско“ покрива щети по застрахованото МПС, причинени от ПТП, каквато е и настоящата хипотеза. Предвид това, с оглед твърдения от ищеца механизъм на настъпването на процесното ПТП - попадане в шахта на пътното платно, вследствие на което са причинени описаните в исковата молба вреди, то налице е покрит застрахователен риск по смисъла на процесния застрахователен договор и общите условия към него, настъпил в срока на застрахователното покритие.

По настоящото дело безспорно се установява и начинът, по който е настъпило застрахователното събитие, доколкото данни в тази насока се извличат от протокол за ПТП № 1615728 от 24.05.2016г., уведомление за щета до застрахователя - ищец от 25.05.2016г., както и изводите на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, въз основа на които може да се направи обобщен и обоснован извод, че същото е настъпило по следния механизъм: На 24.05.2016г., около 21:30 часа, водачът на л. а. „Шкода Октавия“, с рег. № СА 2404 ХК, движейки се по Околовръстен път, гр. София в района на кв. „Бояна“ попада в необезопасена и необозначена отворена шахта на платното за движение, вследствие на което получава следните увреждания: спукани предна и задна леви гуми, увредени предна и задна леви джанти. Констативният протокол за ПТП, изготвен от органите на МВР в кръга на възложените им правомощия, съставлява официален свидетелстващ документ, поради което се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостоверените в него обстоятелства, пряко възприети от съставителя му, ако е съставен по предвидения в закона ред - арт. чл. 179 ГПК. В тази връзка следва да се отбележи, че доколкото ответникът не е пряк участник в инцидента от 24.05.2016г., то липсва изискване за полагане на подпис от негов представител при съставянето на протокола за ПТП, поради което съдът намира, че съдържанието му включва всички законоустановени реквизити, респективно възраженията на ответника в противна насока се явяват неонователни.

Видно от представения по делото протокол за ПТП № 1516728 от 24.05.2016г. се установява, че на посочената дата в 23:30 часа полицейски орган е посетил

местопроизшествието, следователно той обективира не само авторството на изявлението, датата и мястото на съставянето му, но и останалите факти, непосредствено възприети от длъжностното лице, което го е съставило, а именно: мястото на настъпване на ПТП, наличието на препятствие на пътното платно - шахта, фактът, че същата не е била сигнализирана и обезопасена, както и видимите вреди по застрахования л. а. „Шкода Октавия“, с рег. № СА 2404 ХК. Като в допълнение следва да се отбележи, че непосочването от страна на длъжностното лице на размерите на шахтата не обосновава извод в обратна насока.

Действително, по отношение на описания от съставителя механизъм на настъпване на процесното ПТП протоколът не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, тъй като представлява заключение относно факти, които той не е възприел пряко, поради което съдът не е обвързан от извода на административния орган, а механизмът на произшествието е елемент от предмета на доказване по делото и подлежи на изследване на общо основание в процеса /в този смисъл - в този смисъл са Решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г. на ВКС и Решение № 711/22.10.2008 г. по т. д. № 395/2008 г. на ВКС/. Ето защо, съдът анализира удостоверените в протокола за ПТП обстоятелства относно механизма на настъпване на произшествието във връзка с останалите описани по-горе доказателства по делото - уведомлението за щета до застрахователя - ищец, както и изслушаното и прието без оспорване от страните заключение на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза. От изводите в констативната част на експертното заключение се изяснява, че механизмът на процесното произшествието се състои в преминаване на застрахования автомобил през несигнализирана неравност на пътното платно - шахта. Изрично експертът е посочил, че всички констатирани щети по процесното МПС съответстват на приетия от него механизъм на настъпване на произшествието, поради което се намират в пряка причинно-следствена връзка с него. Изяснява се още и че при преминаване на автомобилът през отворена шахта, вследствие на удара могат да се получат деформации по джантата, както и да се спуска гума, а при по-силен удар и увреждания по окачването на колелото.

Следователно, при съвкупна преценка събраните по делото писмени доказателства и експертното заключение по изготвената съдебно-автотехническата експертиза, както и при липсата на доказателства в различна насока, се налага извод за доказаност на твърдения от ищеца и описан в исковата молба механизъм на настъпване на процесното ПТП, както и начина на причиняване на вредите по застрахования при него автомобил. Съдът приема, че причината за реализирането му безспорно се дължи на преминаване на увредения автомобил през необезопасена и несигнализирана неравност на пътното платно - шахта, доколкото този факт се потвърждава както от отбелязванията на актосъствителя в Протокола за ПТП и изложеното от водача при подаването на Уведомлението за щета пред ищцовото дружество, така и от

подкрепящите ги изводи на експерта относно техническата причина за реализирането му. За пълнота следва да се отбележи, че макар процесното Уведомление за щета, представляващо частен документ, да не се ползва с обвързваща съда доказателствена сила, това не препятства възможността на съда да кредитира същото, доколкото данните, удостоверени в него, кореспондират напълно с останалата част от доказателствената съвкупност.

По настоящото дело не се установява и твърдяното от ответника нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП от страна на водача на увредения автомобил застрахован при ищцовото дружество, тъй като не се доказва управлението от него автомобил да се е движил с превишена или несъобразена с пътните условия скорост, която да не е позволила на водача да забележи своевременно дупката върху пътното платно или да спре. Действително правилото на чл. 20, ал.2 ЗДвП задължава водачите на МПС да съобразяват скоростта си на движение, наред с други фактори и със състоянието на пътя, с оглед възможността да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Легална дефиниция на „препятствие на пътя“ е дадена в § 1, т. 19 от ДР на ППЗДвП, а именно: всяко нарушаване целостта на пътното покритие. За да е предвидимо това препятствие обаче, съответно за да се породи задължение по чл. 20, ал. 2 ЗДвП, е необходимо ответникът да е изпълнил задължението си да поддържа пътя в изправно състояние като сигнализира незабавно препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок, което няма данни да е било сторено. В този смисъл липсата на надлежна сигнализация за неравностите по пътя води до извод, че за водача на автомобила в конкретната ситуация изобщо не е възникнало задължение по чл. 20, ал. 2 ЗДвП, неизпълнението на което да съставлява съпричиняване на вредите от негова страна. Да се приеме обратното, би означавало да се разреши на ответника да черпи права от собственото си неправомерно поведение, като се уважат противопоставените възражения за съпричиняване на вреди, настъпили именно в резултат на бездействието му при изпълнение на посочените по-горе задължения. Тук следва да се отбележи, че в дължимата грижа при управление на МПС не се включва изискване за знание за неравностите по пътя или презюмиране за наличие на такива. Необозначената и несигнализирана шахта не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така, че да може да спре. Ето защо и съдът приема, че единствена причина за настъпилото ПТП с материални увреждания по л. а. „Шкода Октавия“, с рег. № СА 2404 ХК, е наличието на несигнализирана и небезопасна неравност на пътното платно - шахта. В случая, този извод на съда не се опровергава от факта, че според посоченото от вещото лице за водача е съществувала възможност да възприеме пътната неравност от разстояние от около 50 м., тъй като с оглед вече посоченото по-горе, задължението по чл. 20, ал. 2 ЗДвП изобщо не е възникнало за него. Нещо повече, вещото лице изрично подчертава, че водачът не е имал техническата възможност да предотврати настъпването на

ПТП.

Между страните не се спори, че процесният пътен участък от Околовръстен път, гр. София, на който е настъпило процесното ПТП, представлява част от общинската пътна мрежа и като такъв контролът върху дейностите по ремонта и поддръжката им в изправно състояние, сигнализиране за препятствията, както и отстраняването им във възможно най- кратък срок е възложен на ответника на основание чл. 31 ЗП и [чл. 167 ЗДвП](#), задължението да осъществява чрез съответните служби за контрол ([чл. 167, ал. 2 ЗДвП](#)). Според [§ 1, т. 3 от ДР на ЗП](#), "пътни съоръжения" са: водостоците; мостовете; виадуктите; естакадите; надлезите; подлезите; тунелите; подпорните и декоративните стени; укрепителните и водоотвеждащите устройства и пречиствателните съоръжения. Съгласно [§ 7, т. 7 от ПЗР на ЗМСМА](#) собственост на общините са и мрежите и съоръженията на В и К системата на територията на общината, в това число и канализационните шахти от типа дъждоприемна, които обслужват само територията на съответната община и не са включени в уставния фонд на търговски дружества. Според разпоредбата на [чл.19, ал.1, т.4, б."б" ЗВ](#), публична общинска собственост са: водностопанските системи и съоръжения на територията на общината, в това число и уличните канализационни мрежи и дъждоприемните шахти в урбанизираните територии и отвеждащите канализационни колектори с прилежащите им съоръжения и пречиствателните станции и съоръженията за отпадъчни води, които обслужват потребителите на територията на общината, с изключение на тези по чл. 13, ал. 1, т. 7. Следва да се съобрази и разпоредбата на [чл. 141, ал. 1 ЗВ](#), вменияваща задължение на собственика да поддържа водностопанските системи в техническа изправност, като съгласно [чл.19, т.4, вр. чл.191 ЗВ](#) кметът на общината контролира изграждането, поддържането и правилната експлоатация на канализационните мрежи и съоръжения, както и изграждането, поддържането и експлоатацията на водностопанските системи.

Посочените дейности ответникът като юридическо лице реализира чрез служителите си или други лица, на които е възложил извършването им, като на основание чл. 49 ЗЗД носи обективна гаранционно-обезпечителна отговорност за причинените от тези лица вреди при и по повод изпълнението на възложената им работа, вследствие на техни виновни действия или бездействия. По тези съображения съдът приема, че наличието на неравност на пътното платно /шахта/, вследствие на която са настъпили уврежданията по процесното МПС, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които ответникът е възложил изпълнението на указаните по-горе дейности. Натоварените с тези дейности лица не са извършили дължимите действия по своевременно привеждане на пътния участък на местопроизшествието в изправно състояние, като това тяхно бездействие по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД се презюмира да е виновно. Доколкото се установи, че в причинна връзка с визираното противоправно поведение за собственика на увредения автомобил са настъпили вреди,

то за същите спрямо него отговаря ответникът на деликтно основание - по чл. 49 ЗЗД, в качеството му на възложител. Следователно, налице е основание за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника по смисъла на чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД. С оглед изложеното, възраженията на ответника в обратен смисъл са неоснователни. Следва да се отбележи и че наличието на концесионен договор, сключен със "Софийска вода" АД, по силата на който на последния е делегирано вменени на ответника задължения със закон, не го освобождава от отговорността за неизпълнение на същите, респективно по силата на нормативните разпоредби отговорност за неизпълнението на възложената работа, от което са произтекли вреди, следва да носи именно ответното дружество.

Обхватът на регресното право на застрахователя зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Отговорният по чл. 49 ЗЗД дължи поправяне на действителните щети, размерът на които според заключението по изслушаната САТЕ е 1334,41 лв. с ДДС. Размерът на действителните вреди е по-голям от размера на изплатеното от страна на застрахователя обезщетение. При доказателствена тежест за ответника, по делото не са събрани доказателства последният да е погасил вземането на ищеца размер на 1236,18 лева. Ето защо претенцията на ищеца е основателна, а искът по чл. 411, ал. 1, изр. 1, КЗ, във връзка с чл. 49 ЗЗД следва да бъде изцяло уважен.

Посочената сума следва да бъде присъдена ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.05.2021 г. до окончателното плащане.

Предвид установената основателност на претенцията по главния иск, налице е и сбъждане на вътрешнопроцесуалното условие за разглеждане на предявения при условията на евентуалност обратен иск с правно основание чл. 79, ал.1 ЗЗД срещу „Софийска вода“ АД.

От представения по делото договор за концесия за предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги на територията на Столична община се установява, че между Столична община и ответника по обратния иск е налице валидно правоотношение по концесионен договор, по силата на който Столична община в качеството на концедент предоставя на концесионера „Софийска вода“ АД специално право на ползване на публичните активи, изброени в Анекс №2 към договора, и изключително разрешение да предоставя услугите в границите на концесионната площ, определена съгласно Анекс №1. При анализа на съдържанието на процесното съглашение, съдът намира, че не може да бъде направен категоричен извод за това дали процесният участък попада в географските граници на концесионната площ, като доказателства в тази насока не са ангажирани. Предвид това, съдът намира за

недоказано обстоятелството ответното дружество да е имало задължение за осигуряване на нейната безопасност. Нещо повече, доколкото не е изяснен и видът на конкретната шахта, не може да се направи обоснован извод и за това дали същата попада в обхвата на изброените в Анекс № 2 публични активи.

Предвид изложеното, съдът намира предявеният обратен иск за недоказан, поради което същият следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът. На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 914,84 лева, представляваща разноски по делото, а именно: заплатена държавна такса, възнаграждение за вещо лице, такса за издаване на съдебно удостоверение и адвокатско възнаграждение.

На основание чл.78, ал.10 ГПК и доколкото при предявяване на претенцията си за разноски „Софийска вода“ АД не уточнило дали претендира същите в качеството си на ответник по обратния иск или в качеството си на трето лице-помагач, съдът намира, че същите са поискани с оглед на качеството, обусловило конституирането на дружеството като страна по делото, а именно на трето лице – помагач, поради което такива не следва да му бъдат присъдени – така *Определение №854 от 41619 по ч.т.дело №3936/3936 на ВКС, II т.о.*

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична Община, Булстат: 000696327, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Московска“ №33, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „Алианс България“, ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 59, на основание чл. 411 КЗ сумата **1236,18 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка „Пълно каско“, обективиран в полица №15-0300/412/5002315 от 01.12.2015г., за застрахователно събитие, настъпило на 24.05.2016г. на „Околовръстен път“, гр. София, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 11.05.2021г. до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Столична Община, Булстат: 000696327**, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Московска“ №33, срещу **„Софийска вода“ АД**, ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис“ III № 159, ет. 3, Бизнес Център Интерпред Цар Борис, обратен иск с правно основание чл.

79, ал. 1 ЗЗД за сумата 1236,18 лева – обезщетение за неизпълнение на договорно задължение за поддръжка на шахта, поето с Договор за концесия за предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги на територията на Столична община от 23.12.1999г. и Допълнително споразумение от 15.12.2000г.

ОСЪЖДА Столична Община, Булстат: 000696327, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Московска“ №33 **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „Алианс България“, ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 59, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата **914,84 лева**, представляваща сторени разноси в производството по настоящото дело.

Решението е постановено **при участието на трето лице – помагач на страната на ответника - „Софийска вода” АД**, ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цар Борис III № 159, ет. 3, Бизнес Център Интерпред Цар Борис.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____